

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: O. B., zastoupena opatrovníkem P. B., vyšším soudním úředníkem Krajského soudu v Praze, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2004, čj. 48 Az 31/2004 - 21,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 1. 2004, čj. OAM-1435/LE-01-07-2003. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka požádala soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, bylo jí přípisem Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2004, čj. 48 Az 31/2004 - 29, uloženo předložit ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení přípisu soudu vyplněný formulář o osobních a majetkových poměrech s tím, že stěžovatelka byla upozorněna, že v případě nevyhovění této výzvě bude její žádost o ustanovení zástupce zamítnuta. Pokus o doručení tohoto přípisu stěžovatelce byl učiněn dne 8. 7. 2004 na jí v kasační stížnosti uvedenou adresu – tj. na adresu V. P., přičemž zásilka byla dne 9. 7. 2004 vrácena zpět krajskému soudu s tím, že adresátka byla dne 16. 6. 2004 ze zařízení propuštěna. Soud poté požádal Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie policejního prezidia České republiky o sdělení, kde se stěžovatelka zdržuje. Policie soudu sdělila, že stěžovatelka měla na území České republiky vydané vízum ze účelem strpění platné do 25. 6. 2005 a poslední adresa pobytu je K. 62 u p. Ch. F., okr. N. Bylo zjištěno,

že se stěžovatelka na této adrese nezdržuje a nepožádala o prodloužení platnosti víza. Vzhledem k tomu, že v roce 2003 bylo rozhodnuto o správním vyhoštění do 22. 12. 2006 a není zaznamenán její výjezd z území, je pravděpodobné, že se stále v České republice zdržuje. Místo jejího současného pobytu není cizinecké policii známo.

Krajský soud tedy dospěl k závěru, že je stěžovatelka neznámého pobytu a usnesením ze dne 15. 8. 2005, čj. 48 Az 31/2004 - 35 jí ustanovil opatrovníka pana P. B., vyššího soudního úředníka Krajského soudu v Praze.

Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 zákona o azylu ve znění účinném do 12. 10. 2005, který je třeba v souladu s přechodnými ustanoveními tohoto zákona na dané řízení aplikovat, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci. V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu stěžovatelky na území České republiky není známo; tato skutečnost přetrvává již od června 2004 a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním svého rozhodnutí ověřil z internetové databáze žalovaného. Rozhodnutí ve věci samé brání v souzené věci skutečnost, že bez stěžovatelčiny součinnosti není možné odstranit nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti spočívající v povinném zastoupení stěžovatelky advokátem; bez toho, že by byla stěžovatelka zastoupena advokátem, nelze o kasační stížnosti věcně rozhodnout.

Nejvyšší správní soud proto v souladu s ustanovením § 33 zákona o azylu ve znění účinném do 12. 10. 2005 usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., § 120 s. ř. s.

V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta první, § 120 s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

